

अन्याशौचमध्येऽपि जातकर्म्मषठीपूजे कर्त्तव्ये । पुत्रज-
न्निमित्तकं वृद्धिप्राप्तं नाडीच्छेदात् पूर्वम् अशौचान्ते
वा कर्त्तव्यम् । पुत्रकन्याजनने स्त्रीणां स्वजात्युक्तदशाह्रादितः
परं लोकिक्कर्म्मधिकारः । पुत्रजनने तु वैदिककर्म्मधि-
कारोर्विशतिरात्रोत्तरं स्नानात्, कन्याजनने तु मासोत्तरं
स्नानात् ब्राह्मणः । शूद्रायास्तु भवत्यैव मासोत्तरं
स्नानात् शुद्धिः । एतत् सर्वं पुत्रकन्ययोर्विद्यमानत्वे
बोध्यम् । जननाशौचकालोत्तरं षण्मासाभ्यन्तरमजात
दन्तमरणे पितोरेकाहः । एवं निर्गुणसोदरस्य, सपि-
ण्डानान्तु सद्यः । षण्मासाभ्यन्तरेऽपि जातदन्तस्य मरणे
पितोस्त्र्यहः सपिण्डानामेकाहः षण्मासोपरि द्विवर्षपर्यन्तं
पितोस्त्र्यहः । सपिण्डानामजतचूडेऽस्ते एकाहः जतचूडे
त्र्यहः । द्विवर्षोपरि सर्वेषामनुपनीतस्य मरणे मासत्रया
धिकषड्वर्षं यावत् त्र्यहः । पञ्चवर्षोपनीतस्य तदानी-
मपि दशहः । मासत्रयाधिकषड्वर्षोपरि सत्रैर्दश-
हः । शूद्राणां तु षण्मासोपरि द्विवर्षाभ्यन्तरे पञ्चाहः ।
अत्रापि जतचूडस्य द्वादशाहः । द्विवर्षोपरि षड्वर्षाभ्य-
न्तरे द्वादशाहः । अत्रापि दशात् जतोद्वाहेऽपि मासः ।
षड्वर्षोपरि मासः । अत्र मासवर्षपरिगणना सावनेन
“स्मृतकादिपरिच्छेदोदिनमासावदपास्तथा । मध्यमग्रहभुक्ति-
श्च सावनेन प्रकीर्त्तिता” इति सूत्र्यं सिद्धान्तात् । अथासपि-
ण्डाशौचं गुरु मातामहमरणे तिरात्वं भगिनीमातृत्वानी
मातृत्वपितृत्वमातृत्वमातृत्वगुर्वङ्गनामातामहीमरणे पक्षिणी ।
अश्वशूरयोर्भिन्नग्रामस्थयोर्मरणेऽहोरात्रम् । आचार्य-
पत्नीपुत्रयोरेकाध्यायस्य मातृवैमात्रेयस्य श्यालकस्य सहा-
ध्यायिनः शिष्यस्य च मरणेऽहोरात्रं मातृत्वस्त्रीयपितृत्व-
स्त्रीयमातृत्वपुत्रभागिनेयमरणे पक्षिणी । पितामहभगिनीपु-
त्रपितामहीभ्रातृदम्भगिनीपुत्ररूपपितृत्वान्धवलयमरणे पक्षि-
णी । मातामहभगिनीपुत्रमातामहीभगिनीपुत्रमातामही-
भ्रातृपुत्ररूपमातृत्वान्धवलयमरणेऽहोरात्रम् । एकग्रामवा-
सिगोत्रजमरणेऽहोरात्रम् औरसव्यतिरिक्तपुत्रजननमरणयोः
परपूर्वभाष्यप्रसवमरणयोश्च तिरात्वं । सजातीयपुरुषान्तर-
संस्पर्शितस्वभाष्यमरणे तिरात्वं । मातृत्वपितृत्वमातृ-
त्वभगिनीपुत्राणां गृहस्थितानामाचार्यस्य च मरणे तिरा-
त्वं । अश्वशूरयोः सक्षिपिमरणे तिरात्वं अश्वशूरयो-
रेकग्रामस्थितयोर्मरणे पक्षिणी । प्रथममन्येनोदा तेनैव
जनितपुत्रा पुत्रसहितैवान्मात्रिता पञ्चाक्षेनापि जनित
पुत्रा तयोः पुत्रयोर्वैयासम्भवं प्रसवमरणयोर्द्वितीयपुत्र-

पितृश्च तिरात्वं तत्सपिण्डासामेकरात्वं तथाविधपुत्रयोः
परस्परप्रसवमरणयोर्महाजात्युक्तमशौचम् । दौहित्यमरणे
पक्षिणी । पितृमातृमरणे जड़ानां कन्यानां तिरात्वं । यदि
मातृत्वप्रभृतीनां दहनवहने करोति तदा तिरात्वं ।
मातामहादीनां तिरात्वाभ्यन्तरमरणश्रवणे तच्छेषेण शुद्धिः ।
तत्सत्कालोत्तरश्रवणे तु नाशौचं कित्वाचारात् स्नानम् ।
अथ मृत्युविशेषाशौचम् । शास्त्रानुमतवुद्धिपूर्वकालवार्ति-
नोनाशौचादि । शास्त्रानुमत्याऽनशनादिसूतस्य प्रमादादन-
शनाशनवज्जिजलोद्देशप्रपतनसंभ्रामश्चिदङ्गिदङ्गिनश्चिव्याक
विषचाण्डालचौरहतस्य तिरात्वं । शृङ्गादिभिः स्त्रिया च
क्रीडां कुर्वतः प्रमादहतस्यापि नाशौचादि । नागविप्रिय-
कारित्वेन उद्धतस्य मरणोद्देशेन प्रवृत्तस्य विद्युद्धतस्य च चौ-
र्यादिदोषेण राक्षसहतस्य च कलहं कृत्वा चाण्डालाद्यैर-
समानैर्हतस्य च व्याधिजनकौषधस्य विषस्य वज्रेण दातुर्मर-
णे पाषण्डप्रायश्चित्तस्य च नित्यं परापकारिणश्च क्रोधात् स्वयं
प्रायोविषवज्जिजलोद्भवजलगिरिष्ठप्रपातैर्हतस्य चर्म्ममां-
सास्त्रादिमयपालनिर्मातृविप्रादेशे मनुष्यवधस्यानावि का-
रिणश्च कस्यदेशोत्पन्नभगवोगस्य पुंस्त्वर्म्मांशकनपुंसकस्य च
ब्राह्मणविषयापराधकरणान्निहतस्य च बुद्धिपूर्वकब्राह्मण-
हतस्य च महापातकिनश्च एवंविधपतितानां न दाहादिकं
कार्यम् । तत्कृत्वा तप्तकच्छद्वयं कुर्यात् । स्नेह्यतस्तृता-
दिभिर्युद्धे स्वाभ्यर्थे हतस्य विप्रादेर्दाहादिकमस्येव । अज-
तप्रायश्चित्तस्य गलत्कुष्ठिनो न दाहादिकं कार्यं शस्त्रेणा-
भिसुखहतस्य सद्यः शौचं दाहादि च । गवार्थं ब्राह्मणार्थं वा
दण्डेन युद्धहतस्याहोरात्रमशौचम् । ऋषिरहितयुद्धे
लघुद्धादिहतस्य पराङ्मुखहतस्य तिरात्वं । गोविप्रपालने-
ऽभिसुखपराङ्मुखत्वाभ्यां हतस्य सद्यस्तिराले । शस्त्रघाते-
तरघाते सप्ताहादूर्ध्वं मरणे सम्पूर्णं, शस्त्रघाते त्र्यहः
च प्रकृताशौचम् । शुद्धिः ० तः । एतत्प्रमाणानि तत्रैवा तु
सन्नेधानि । “मातृवर्णसङ्कराः” इत्युक्ते भूजावसिक्ताम्बुदीना
मनुलोमजानां मातृवर्णानुसारेणाशौचम् । प्रतिलोमजानां
तु “शूद्रेण तु सधर्माणः सर्वेऽपध्वंसजाः स्मृताः” इत्युक्तेः
शूद्रतुल्याशौचमिति रघुनन्दादयः । आचारस्तु मातृ-
तुल्यतया दृश्यते अतएव चाण्डालादीनां दशाहाशौचाचारः ।
देवतामन्त्रादिदातुर्मरणे तिरात्वं । वेदाङ्गादि शास्त्रा-
ध्यापकस्य तथाविधशिष्यस्य च मरणे एकाहः “गृहीतो
देवता मन्त्रः साविलीपहणं कृतम् । यस्मात्तस्य तिरात्वं स्यात्
ब्रह्मविद्या ग्रहोद्यतः” इति “उपनीयाध्यापकोयस्तस्मिन्पि